

Voorzitter

en van enkele andere fiscale wetten in verband met de openstelling van bezwaar en beroep tegen een aantal fiscale beschikkingen (24868);

e. de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid:
- het wetsvoorstel Wijziging van titel 7.10 (arbeidsovereenkomst) van het Burgerlijk Wetboek met betrekking tot het ouderschapsverlof (24869).

Ik stel voor, donderdag 19 september bij de aanvang van de middagvergadering te stemmen over de wetsvoorstellen 24643 (willekeurige afschrijving) en 23808 (kinderbescherming).

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Versnel-Schmitz.

Mevrouw **Versnel-Schmitz** (D66): Voorzitter! De vaste commissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer verzoekt u de plenaire behandeling van het wetsvoorstel Wijziging van de Wet balansverkortings geldelijke steun volkshuisvesting (24514) op te schorten om de commissie de gelegenheid te geven alsnog een nader verslag uit te brengen. Dat laatste is nodig geworden, omdat er nieuwe problemen zijn opgedoken die toch van zodanige aard zijn dat de commissie ze zeer gaarne schriftelijk wil behandelen.

De **voorzitter**: Vanwege deze overweging inzake nieuwe feiten stel ik voor, het wetsvoorstel van de agenda af te voeren en de behandeling ervan tot nader order op te schorten.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is een debat naar aanleiding van een algemeen overleg van 3 juli 1996 inzake **de tuinbouw**.

De beraadslaging wordt geopend.

Mevrouw **Van Ardenne-van der Hoeven** (CDA): Voorzitter! Ik zou graag ten behoeve van de herstructurering de volgende motie willen voorleggen.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende, dat de regering in het kader van de herstructurering van de tuinbouw een verkavelingsregeling voorbereidt;

overwegende, dat voor de gewenste vernieuwing en mobiliteit ruimte voor herverkaveling in de verouderde gebieden nodig is;

verzoekt de regering ten behoeve van de herstructurering tevens verschillende mogelijkheden van verplaatsings- en saneringsregelingen uit te werken en deze aan de Kamer voor te leggen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Van Ardenne-van der Hoeven, Van der Vlies en M.B. Vos. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 29 (24140).

Mevrouw **Van Ardenne-van der Hoeven** (CDA): De volgende motie maakt deel uit van de infrastructuur:

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende, dat:
- verbetering van de infrastructuur ten behoeve van de herstructurering van de tuinbouw essentieel is;
- de huidige rijksbijdrage voor verbetering van de infrastructuur in de RROG-gebieden 70% bedraagt;

verzoekt de regering voor de verbetering van de infrastructuur in verouderde glastuinbouwgebieden eveneens 70% ter beschikking te stellen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Van Ardenne-van der Hoeven en Van der Vlies. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 28 (24140).

Mevrouw **Van Ardenne-van der Hoeven** (CDA): Voorzitter! Ten slotte een motie over de schuldenlast waarmee sommige ex-tuinders jarenlang te maken krijgen bij bedrijfsbeëindiging.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende, dat:
- voor tuinbouwbedrijven bij gedwongen bedrijfsbeëindigingen thans niet in alle gevallen een adequate schuldsanering tot de mogelijkheden behoort;
- hierdoor ex-ondernemers een jarenlange schuldenlast houden;

verzoekt de regering de problematiek van deze schuldenlast in kaart te brengen en na te gaan op welke wijze deze problematiek opgelost kan worden en de Kamer hierover te informeren,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Van Ardenne-van der Hoeven, Van der Vlies en M.B. Vos. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 27 (24140).

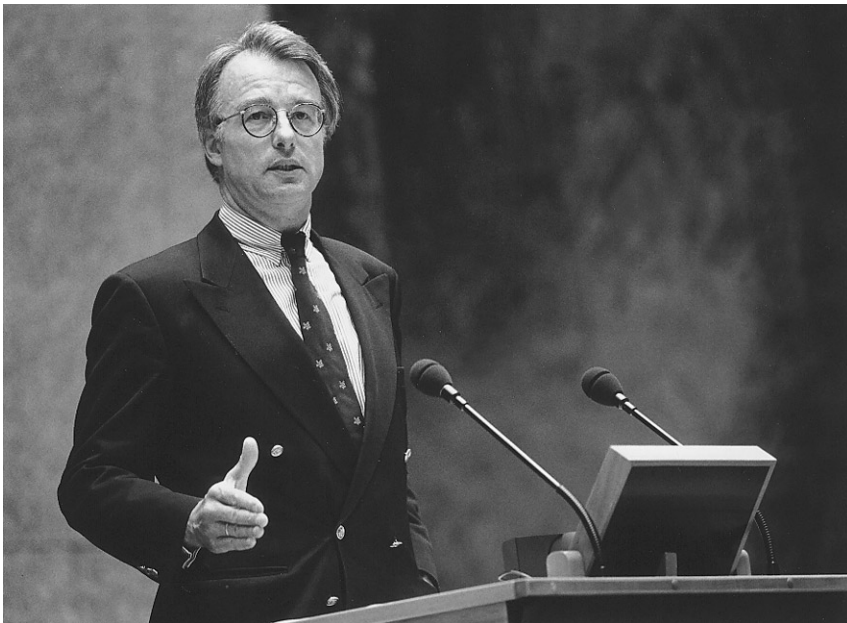
Mevrouw **Vos** (GroenLinks): Voorzitter! Voor mijn fractie was een belangrijk punt bij deze behandeling van de herstructureringsplannen voor de tuinbouw de mate waarin deze plannen gekoppeld zijn aan het boeken van milieuwinst in deze sector. De minister heeft uitgesproken dat ook hij vindt dat deze dingen samengaan. Om hem hierin te ondersteunen en dit beleid nog wat verder vorm te geven, zou ik de volgende motie aan de Kamer willen voorleggen.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende, dat het gewent is dat de herstructurering van de tuinbouw leidt tot een modernisering van de

De heer Van Aartsen, Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

sector, waarbij zoveel mogelijk uit milieuoogpunt duurzame bedrijfsvoering wordt gestimuleerd;

overwegende, dat door toepassing van moderne bouwtechnieken voor kassen en bij de inrichting van kasgebieden aanzienlijke milieuwinst (vermindering energieverbruik, lagere emissies mineralen en bestrijdingsmiddelen) valt te boeken;

verzoekt de regering het initiatief te nemen tot de ontwikkeling van een milieucertificaat voor kassen die voldoen aan de best beschikbare technieken ("groenlabelkassen");

verzoekt de regering voorts voor nieuwe kaslocaties naast de vereiste ook gewenste milieucriteria te ontwikkelen;

verzoekt de regering ten slotte bij het inzetten van de gelden uit het herstructureringsfonds en bij andere financiële stimuleringsregelingen waarvan de glastuinbouw kan profiteren, ondernemers en regio's die aan deze hoogste milieueisen voldoen met voorrang te behandelen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid M.B. Vos.

Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 26 (24140).

□

Minister Van Aartsen: Voorzitter! Over de eerste motie van mevrouw Van Ardenne, die mede werd ondersteund door de heer Van der Vlies en mevrouw Vos, het volgende. In de set maatregelen die de regering in gang zal zetten naar aanleiding van de herstructurering van de glastuinbouw, zullen twee regelingen totstandkomen: één betreft de verkaveling en één de infrastructuur. In de verkavelingsregeling zal aandacht zijn voor glasafbraak. Er zal ook een "subsidiabele post" komen voor stoppende ondernemers die hun glasbestand willen afbreken. Dat is een belangrijk element om ruimte te scheppen in het kader van de verkaveling en daarmee wordt de saneringsregeling aangepunt.

Terzake van het onderdeel van de motie waarin sprake is van een verplaatsingsregeling, wijs ik er nogmaals op dat het, zoals al tijdens het AO aan de orde is geweest, zeer belangrijk is om bij dit proces van de herstructurering van de glastuinbouw aan te sluiten bij het initiatief van individuele ondernemers. Zij moeten bepaalde beslissingen nemen. Dat kunnen zij in een

bepaald collectief verband doen, waarvan een aantal voorbeelden bestaat, maar het moet wel aansluiten bij de beslissing van de individuele ondernemer. Deze besluit soms ook op eigen gronden om te verplaatsen naar andere delen van het land, met name het noorden, wat ook tijdens het overleg met de Kamer een rol heeft gespeeld. Als er al sprake is van een dergelijke beweging waartoe een ondernemer zelf heeft besloten, is het naar mijn mening niet goed om daar als rijksoverheid middelen naast te leggen.

Ik kom tot de conclusie dat er voldoende mogelijkheden en middelen zijn in de regeling die wij aan Brussel zullen voorleggen terzake van de sanering en het geven van impulsen aan de verkaveling. Voor een aparte verplaatsingsregeling voelt de regering niet. Ik acht dat geen gewenste ontwikkeling, dus ik raad de Kamer aanvaarding van deze motie af.

Het thema van de tweede motie was de verdeling van bijdragen tussen Rijk en andere overheden in het kader van de herstructurering van de glastuinbouw. Wellicht ten overvloede wijs ik erop dat de bijdrage in de kosten van verbetering van de infrastructuur zich zal beperken tot die 50%, met uitzondering van de ROGG-projecten die momenteel in uitvoering zijn. Daar bestaat volgens mij nog steeds enig misverstand over en dat is absoluut niet nodig. Dit geldt overigens ook voor ROGG-projecten waarvan het plan vóór 1 januari 1998 door GS is vastgesteld en in uitvoering kan worden genomen. Dat zal dus gaan onder de vigerende regeling. Voor de nieuwe periode is volgens mij een regeling voor een bijdrage van 50% reëel. Dit sluit ook aan bij andere ontwikkelingen in de ruimtelijke ordening. Het is de bedoeling dat planvorming integraler wordt vastgesteld; gemeenten en provincies zullen hier gezamenlijk een zaak van moeten maken. Het is dan ook van belang dat die 50% door hen ook wordt opgebracht. Dat percentage komt in elk geval van het Rijk. Tijdens het algemeen overleg heb ik al toegezegd om het punt van de medefinanciering nog eens een keer met de beide provincies waar het in dit geval om gaat, Noord- en Zuid-Holland, aan te kaarten. Dat zal in ieder geval gebeuren, maar ik houd vast aan die 50% financiering.

Van Aartsen

Als extra argument mag daarvoor gelden dat wij die systematiek ook toepassen bij de landinrichting. Aanvaarding van deze motie raad ik de Kamer af.

De derde motie van mevrouw Van Ardenne betreft de kwestie van de schuldsanering. Ik verwijs naar de brief die ik de Kamer over dit onderwerp heb geschreven. Er is een hele methodiek die wij kunnen volgen met DLV/SEV in dit kader. Bij schuldsanering is begeleiding noodzakelijk. Om die reden is gekozen voor de inzet van DLV/SEV. Het Rijk stelt daarvoor middelen beschikbaar. Hoe de mogelijkheden van schuldsanering in de praktijk kunnen worden uitgewerkt, is in de brief aan de Kamer nog eens duidelijk uiteengezet.

Ik wil er nogmaals op wijzen dat door het borgstellingsfonds en het bijstandsbesluit zelfstandigen voldoende bereidheid is getoond om samen met andere crediteuren tot een sanering van schulden te komen. Ik zal overigens het LTO verzoeken, mij in de kwartaalrapportages over het sociaal-economisch plan tevens te informeren over de mate waarin bij gedwongen bedrijfsbeëindiging schuldsanering kan worden toegepast. Het resultaat zal ik aan de Kamer in de toegezegde voortgangsrappportages over de herstructurering van de glastuinbouw doen toekomen. Naar mijn mening is er dus voor een verdergaande taak van de overheid, behoudens datgene wat BZ en BF doen, geen reden. Er wordt extra inzet gepleegd in het kader van SEV/DLV.

Ik kom terug op de motie zelf. Gelet op mijn toezegging de Kamer via een voortgangsrapportage te informeren en gezien de houding van zowel het borgstellingsfonds als de gemeenten in het kader van het bijstandsbesluit zelfstandigen geloof ik dat ik aan deze motie geen behoefte heb.

Van de motie van mevrouw Vos heb ik de tekst op dit moment niet voor mij. Luisterend naar de strekking van die motie heb ik de indruk dat er geen behoefte kan zijn aan deze motie. Ik behoud mij het recht voor toch nog even naar de exacte tekst te kijken.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Mocht de minister zijn oordeel wijzigen wanneer hij de letterlijke tekst, die overigens zo

komt, tot zijn beschikking heeft, dan stel ik voor dat hij dat schriftelijk aan de Kamer laat weten. Als zijn conclusie is dat zijn oordeel ook na lezing van de tekst ongewijzigd blijft, dan stel ik voor dat wij volgende week over de motie stemmen.

Minister **Van Aartsen**: Voorzitter! Dat lijkt mij een goede werkwijze. Ik wil niet louter en alleen op mijn aantekeningen en mijn gehoor afgaan. Ik wil de tekst zelf even bestuderen.

De **voorzitter**: U heeft daartoe het volste recht. Dat is geen probleem. Mijn voorstel is, huiselijk gezegd, dat zonder tegenbericht uw oordeel ongewijzigd blijft. In het andere geval krijgen wij een bericht. Dat kan er natuurlijk toe leiden dat wij misschien, en dat is heel ongebruikelijk, de beraadslaging even moeten heropenen. Ik ga ervan uit dat dit niet nodig zal zijn en dat wij volgende week over de motie kunnen stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is het debat naar aanleiding van het algemeen overleg van 5 september 1996 over **het tropisch regenwoud**.

De beraadslaging wordt geopend.

Mevrouw **Augusteijn-Esser** (D66): Voorzitter! De centrale vraag in het algemeen overleg over het convenant tropisch hout was, op welke wijze Nederland een bijdrage kan leveren aan het realiseren van duurzaam bosbeheer, met name in de landen van waaruit Nederland hout importeert. Een weg daartoe is certificering. Mijn fractie wil door middel van een motie het kabinet, op weg naar die certificering, graag een extra duwtje in de rug geven door enerzijds aan te dringen op haast en anderzijds aan te dringen op een spoedige komst van een eenduidig keurmerk. Daartoe leggen wij de Kamer de volgende motie voor.

Motie

De Kamer,
gehoord de beraadslaging,

overwegende, dat:

- de discussie over certificering van hout reeds jarenlang gaande is en nu tot een keuze moet leiden;
- door de Forest Stewardship Council (FSC) criteria zijn ontwikkeld waarbij inmiddels vele organisaties in diverse landen hebben aangesloten;
- ook in Nederland een groot deel van de grootverbruikers voor het FSC-keurmerk heeft gekozen;
- bij de ontwikkeling van de criteria van de FSC zowel bedrijfsleven als NGO's zijn betrokken;
- het belang van de consument is gediend met ~~de~~ n keurmerk met een internationale basis dat garant staat voor de herkomst en duurzame productie van het hout;

verzoekt de regering te bevorderen dat:

- op korte termijn wordt gekomen tot vaststelling van eenduidige criteria voor certificering van hout waarvan de FSC-criteria een wezenlijk onderdeel uitmaken;
- in ons land op deze basis samenwerking totstandkomt met de Stichting Keurhout om met name de weg van importeur tot consument te begeleiden,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Augusteijn-Esser, Verspaget, M.B. Vos en Stellingwerf. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 23 (21517).

Mevrouw **Verspaget** (PvdA): Mijnheer de voorzitter! De Kamer overlegt thans al meer dan zes jaar met de regering over de noodzaak om te komen tot ~~de~~ n keurmerk voor hout, zodat de consument de zekerheid heeft dat al het aangeschafte hout, zowel in de vorm van bouw materiaal als in de vorm van eindproduct, op duurzame wijze is geproduceerd. Zo'n keurmerk past in het algemeen beleid om te komen tot een duurzame productie en consumptie. De weg ten aanzien van het keurmerk is lang en moeilijk geweest. In plaats van 1995 en zo mogelijk eerder is 2000 thans de streefdatum. Voor ons is het bitter noodzakelijk dat het jaar 2000 inderdaad wordt gehaald, niet alleen in woorden, maar ook effectief. Inmiddels heeft het particulier